Ч. 126. Середа 21 (8) червня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вибори до Ради державної.

Вчера відбували ся у всхідній Галичині вибори послів до Ради державної, а то 22 з міст і 38 з сільских округів. Про вислїди виборів нема ще доси точних даних і лиш з кількох округів ті вислїди звістні, переважно з міских.

У Львові представляє ся вислід в той спосіб:

Округ 1. (Львів-середмістє). Голосувало 2617. Одержало голосів: Гиполит Слївіньский (пост. дем.) 1231, проф. др. Ридиґер (катол. дем.) 702, проф. др. Рошковский (дем.) 486, о. Стефанович 188 гол.

Прийде до тїснїйшого голосованя між Слївіньским а проф. Ридиґером.

Округ 2. (Львів-часть середмістя). Голосів важних 3773. Бар. Роґер Батталїя (дем.) 1680, Ернест Брайтер (соц. радикал) 2094.

Вибраний Ернест Брайтер.

Округ 3. (Львів-Жовківске). Голосів 5507. Др. Герман Дияманд (соц. 3213), Ад. Штанд (сион.) 2216, Йос. Ореніштайн 65, прочі розстрілені.

Вибраний др. Герман Дияманд.

Округ 4. (Львів-Личаків). Голосувало 1985. Є. Е. п. Мінїстер зелїзниць др. Стан. Ґломбиньский (нар. дем.) 1189, др. Виростек (соц.) 796, Заячківский (укр.) 105.

Вибраний Є. Е. п. Мінїстер др. Стан. Ґломбиньский.

Округ 5. (Львів-Стрийске). Голосів 3107. Др. Франц Томашевский (нар. дем.) 1384, др. Александер Лисевич (пост. дем.) 1501, Чорнїй (укр.) 126.

Вибраний послом др. Александер Лисевич.

Округ 6. (Львів-Новий сьвіт). Голосувало 2896. Др. Йосиф Бузек (нар. дем.) 1589, інжинїр Арт. Гавзнер (соц.) 1148, Димитр. Левицкий (укр.) 153.

Вибраний др. Йосиф Бузек.

Округ 7. (Львів-передмістя). Голосів важних 6655. Проф. др. Марк. Хлямтач (нар. дем.) 2454, Йосиф Гудец (соц.) 3719, Александер Пісецкий (укр.) 463, голосів неважних 61, чистих карток 60.

Вибраний Йосиф Гудец.

Округ 15. (Тернопіль). Голосувало 4615. Рудольф Ґаль (нар. дем.) 2419, Адольф Штанд (сион.) 1543.

Вибраний Рудольф Ґаль.

Округ 22. (Ярослав-Ланьцут-Переворск). Голосів 4128. Іґн. Рихлїк (дем.) 2294. Казим. Качановский (соц.) 1535, адвокат др. Свитальский 299.

Вибраний Іґн. Рихлїк.

Округ 13. (Перемишль). Голосувало 6753. Др. Лїберман (соц.) 3432, др. Ерн. Адам (нар. дем.) 3321.

Вибраний др. Лїберман.

Округ 14. (Станиславів) Голосувало 4835. Равх (дем.) 2590, Ствертня (дем.) 947, Ціппер (сион.) 1152, Янович (укр.) 94.

Вибраний Равх.

Округ 17. (Коломия). Голосувало 7132. Ів. Клеский (дем.) 4318, др. Шор (соц.) 1209, Ціппер (сион.) 1829, Данилович (укр.) 171.

Вибраний Ів. Клеский.

Округ 25. (Сянік-Добромиль). Голосів 4836. Вінк. Яблоньский (нар. дем.) 3113, др. Ґольдберґ (сион.) 1727.

Вибраний Винк. Яблоньский.

Округ 26. (Самбір-Городок). Голосувало 6320. Др. Володисл. Стеслович (дем.) 4167, ґр. Алекс. Скарбек (нар. дем.) 2153.

Вибраний др. Стеслович.

Округ 27. (Дрогобич-Турка-Сколе). Голосів 7726. Др. Левенштайн (дем.) 5979, Ціппер (сион.) 600, Кобрин (укр.) 768, Балицкий (нар. дем.) 372.

Вибраний др. Левенштайн.

Округ 28. (Стрий-Калуш). Голосувало 6458. Др. Ґольдгаммер (дем.) 1517), Андр. Морачевский (соц.) 2508, др. Леон Райх (сион.) 1514, Ант. Гарасимів (укр.) 281, др. Дорожиньский (моск.) 7.

Відбуде ся тїснїйший вибір між Морачевским і Райхом.

Як селянин Чомак купував косу.

(З мадярского — К. Міксата).

Одного разу був я в зелїзнім склепі, як прийшов туди селянин Чомак.

— Добрий день! — сказав.

— Чого вам треба? — спитав купець.

— Хочу купити косу.

Купець поскочив і положив перед ним вязку кіс.

Честний Чомак подивив ся злобно зпід ока на лежачі перед ним коси і відвертаючись згірдно від них, сказав:

— Дайте ті з канонами!

Купець взяв назад назначені воловими головами коси і приніс кілька зі знаками канонів.

— Там є їх ще більше — сказав через плече відвернений селянин. Купець приніс терпеливо всї коси з канонами. Чомак кинув на товар, але не рушив нї одної штуки, лише похитав головою.

— Ну, що вам не подобаєсь?

— Я хотїв би властиво коси з волами.

Щож мав купець робити; приніс назад ті коси, що перше показував. Але тепер вже й селянинови було, видко, за богато тої історії і він взяв з вязки першу косу, яка єму попала в руку.

Тепер замкнув насамперед праве око і оглянув косу з усїх боків, відтак прижмурив ліве і держав косу просто кінцем на долину. Вкінци підніс єї високо до гори і зиркав так до неї довгу хвилю.

— Що за неї? — відозвавсь нїби мимоходом.

— Два риньскі.

— За ту косу? — спитав глумливо. — То не може бути.

Він положив єї і показав рукою у воздусї, як би то було, колиб косу приправити до кісся, відтак обпукав єї пальцем з обох сторін, а наконець попробовав єї на колїнї.

— Гм.... ну.... чи она справдї варта два риньскі!

Купець став присягати ся, що не може дати дешевше, єго самого тілько коштує.

— Але она зле гартована, розумієте?

— То найлїпша, анґлїйска сталь.

— От, не дайте ся висьміяти, перекована з якоїсь старої коси.

— Найлїпший материял, буде вам служити аж до смерти.

— Як не вищербить ся — сказав сьміючись Григорий Чомак.

— Такої коси ви ще нїколи не мали. Прошу, лиш огляньте єї.

— Та пощо оглядати, коса косою, одна така як і друга. Я беру ту, що впаде в руки. Ну, кажіть же раз, що хочете? Я маю ще богато орудок на ярмарку.

— Я вже сказав: два риньскі.

— Але бійте ся Бога, за що ви цїните два риньскі?

Сказавши то почав косу на ново пробовати і вийшов з нею на сьвітло перед двері. На порозі обернув ся і крикнув:

— Я там лишив мій капелюх!

На дворі впало ясне проминє сонця на блискучу косу і весело танцювало по єї синїй поверхни. Поволи наблизив селянин косу до уст, дунув на неї, ждав з торжественним спокоєм, доки пара, що закрила собою досить великий кусник сталї, не зникла. Відтак ударив нею до камeня.

— Неприємний голос — замуркотїв і вернув назад до склепу.

— Дасте за риньский і вісїмдесять крейцарів, чи нї?

— Опущу вам шістку, беріть косу за риньский девятьдесять.

— Нї, она не варта, що сказалиб менї дїти. Дасте, чи нї?

— Дешевше не можу дати.

— То будьте здорові.

Він вийшов, але лиш на середину улицї; звідтам зараз вернув і крикнув ще раз:

— Дасте, чи нї!

— Нї, не дам.

Заклопотаний обертав Чомак затовщений капелюх в руках.

— Ну, такого твердого чоловіка я ще не бачив. Знаєте що, відставте ту косу на бік, я

Округ 29. (Бережани-Рогатин-Хододрів). Голосувало 5199. Є. Е. п. Мінїстер Вяч. Залеский 4655, др. Волод. Бачиньский (укр.) 502, др. Мих. Мох (укр. соц.) 29.

Вибраний Є. Е. п. Мінїстер Вяч. Залеский.

Округ 30. (Жовків-Рава). Голосів 7987. Др. Стан. Старжиньский (конс.) 2568, др. Іґн. Штайнгавз (конс.) 2080, Рапапорт (сион.) 1796, о. Вас. Левицкий (укр.) 1532.

Тіснійший вибір між др. Старжиньским і Штайнгавзом.

Округ 31. (Броди-Підкамінь). Голосувало 3920. Г. Колїшер 3662, Штанд (сион.) 196, Сохацкий 61.

Вибраний др. Генр. Колїшер.

Округ 32. (Бучач). Голосів 6518. Штерн (дем.) 3143, Рінґель (сион.) 2576.

Тіснійший вибір.

Округ 34. Голосувало 6346. Др. Гальбан (конс.) 5204, Дм. Левицкий (укр.) 1024.

Вибраний др. Гальбан.

В округах сільских звістні доси лиш такі вислїди:

Округ 60. (Бучач-Підгайцї). Голосів 5.908. Вяч. Будзиновский (укр.) 13711, Вол. Серватовский (конс.) 8492, Вол. Могильницкий (моск.) 1071, Зальц (сион.) 1675, Орловский (нар. дем.) 936.

Вибрані: Вяч. Будзиновский і Вол. Серватовский.

Округ 69. (Чортків-Теребовля). Голосів 31.333. Др. Ал. Колесса (укр.) 15.814, ґр. Баворовский (конс.) 10.537, Юрчинский 2275, Рапапорт (сион.) 1520, Іванусa (моск.) 464.

Вибрані др. Алекс. Колесса і ґр. Баворовский.

Новинки.

Львів, 20 червня 1911.

— **Краєва Рада шкільна** висловила о. Мих. Цеґельскому, деканови і заступникови маршалка повітової ради, з нагоди уступленя з уряду голови місцевої ради шкільної в Камінцї струм., признане за многолїтну, постійну і успішну працю для добра обох місцевих шкіл і стараннє завідуванє місцевим шкільним фондом; надала о. Томі Бородайкевичови, проф. рускої ґімназиї в Тернополи учительску посаду в реальній школї в Тернополи, ґімн. учителеви Каз. Модичка в Теребовлї титул професора та іменувала о. дра Василя Пинила заступником уч. гр.-кат. релїґії в польскій ґімназиї в Перемишли.

— **Нова зелїзниця.** Дня 29 мая с. р. отворено льокальну зелїзницю Мушина-Криниця зі стациями зглядно перестанками і ладівнями: Мушина (вступуюча стация), Мушина - Місто (перестанок), Поворозник (перестанок і ладівня), Криниця село (перестанок) і Криниця (стация). Стациї отворено для руху загального а перестанки лише для руху особового.

— **Обмеженя** для висших шкіл в Росиї. Рада мінїстрів затвердила предложенє мінїстра просьвіти в справі упорядкованя справи висшого шкільництва. Предложеня ті такі: обмеженє числа слухачів технїки, заборона повіставати на університетї довше ніж 7 лїт; складанє обовязкових іспитів в строго означених реченцях; строге береженя приписів, що лише тим студентам має ся давати матеріяльну поміч, котрі в означенім реченци та з належним вислїдом складають іспити.

— **Попис.** В концесионованій музичній школї фортепяну і цитри п. Й. П. Вигнаньского відбуде ся ві второк дня 27 червня о 4 год. по полудни у великій сали „Народного Дому“ попис. Програма, котра служить за карту вступу 50 сот.

Школа приймає учениці і учеників елементарного курсу аж до найвисшого, ул. Ґродзїцких ч. 2, I поверх.

— **Вязнї над Амуром.** Будова великої зелїзницї вимагає богато робочих рук, о які в тих нездорових околицях мало залюднених дуже трудно. Управа вязниць в маю с. р. вислала на сї роботи 1400 вязнїв засуджених на тяжкі роботи. Виявило ся, що праця тих вязнїв є дуже корисна і тому порішено на дальше висилати на амурску зелїзницю засуджених, перебуваючих доси в вязницях европейскої Росиї та в Іркутску. Управа вязниць призначує на земні роботи при зелїзници зовсїм здорових людий, а таких в числї засуджених на тяжкі роботи є коло 5 тисяч і всї они того лїта будуть вивезені на амурску зелїзницю. Крім них призначено ще до робіт на амурскій зелїзници коло 1000 здорових робітників, засуджених на три й більше лїт поправчих робіт. Засланцї працюють при зелїзници ґрупами по 700—800 людий під наглядом окремого начальника та єго помічників, що ведуть господарство для вязнїв. Тому що сї вязнї належать головно до катеґориї найтяжших злочинцїв, то до стереженя тих тисячів небезпечних індивідуїв буде ужита не лише вязнична сторожа але і войскова охорона числом до 1520 жовнірів. Управа вязниць висказує надію, що примінене примусової працї кількох тисячів злочинцїв причинить ся до скорого покінченя амурскої зелїзницї, котру проєктують віддати до ужитку в кінци 1915 року.

— **Про посьвяченє основ під будову Інститута для дївчат під зарядом СС. Василиянок в Станиславові** пишуть до „Руслана“: Комітет будови Інститута для дївчат під зарядом СС. Василиянок в Станиславові приступив уже до будови сего інститута. В понедїлок т. є. другого дня Зелених сьвят відбуло ся посьвяченє основ під сей інститут, а відбуло ся дуже величаво. По скінченім богослуженю в катедральній церкві вийшла процесия і при численнім здвизї народа удала ся співаючи набожні піснї, на місце, де мало відбути ся посьвяченє. Коли процесия прибула на місце, застала вже Преосьвящ. Епископа, що мав довершити дїла посьвячения основ. Преосьвященний посьвятив основи в сослуженю кількох оо. крилошан і катедрального клира, а потім промовив красномовно до присутного народа, підносячи вагу і значінє будинку, який має тут станути, не лиш для самого Станиславова, але і для цїлого руского народу, бо сей будинок має бути твердинею, що обезпечить нарід перед розбурханими филями безбожними, які напирають з заходу на нас. В груди кождого з присутних мусїло жи-

---

ще собі розміркую.

За годину вернув назад, але вже з якимсь товаришем.

— Я прийшов — сказав, обтираючи піт з чола. — То мій кум Іштван Канот з Дорасми. Ми так порадили ся, щоби й він купив одну косу, бо то такий звичай, що як купує ся дві коси, то платить ся дешевше.

— Не можу дати дешевше, таж я вам то вже сто разів казав.

— Ей, пане, поміркуйте, не сердьте ся так.

— То моє остатнє слово.

— Нічого не спустите? — крикнув розлючений.

— Анї крейцаря — відповів купець рішучо.

— Щож менї на таке казати? — відозвавсь селянин вже лагіднїйше.

— Кажіть що хочете, я більше з вами не говорю.

— Ну, ну, не потребуєте зараз гнївати ся, коли жалуєте слів, то давайте руку.

Честний Григорий Чомак прибив з вдоволеним руку купця.

— Так, торг скінчений, пес, хто єго пожалує!

З торжественною повільностию почав розпинати свою камізольку, не відвертаючи очий від кута, де стояла куплена коса. Але диви, диви, єму нараз видалось, немов би коса була якась кривійша і менша. Він недовірчиво поглянув по купци і єго помічниках, відтак сягнув по косу і почав єї важити на руцї.

— То нниа коса — крикнув розгнїваний. — Кажіть менї, що хочете, а то таки не моя — і скоро позапинав назад плоскі олівяні ґузики своєї камізольки.

— Та як не ваша коса? Майте розум, пане Чомак, бо менї вже й терпцю не стає.

— Так, так, гм... гм... — та який чорт казав менї звідси іти. Га, я сам завинив. І що менї тепер діяти?

— Але як я вам кажу, що то тота сама коса.

— Тота? Алеж бо й у мене є також двоє очий.

Він обстукав косу, погнув єї на колінї, виніс на улицю, ударив кілька разів до каменя, дмухнув на неї раз і другий, та вернув відтак сумний знов до склепу.

— То не моя коса; не дам за неї більше як риньский і вісїмдесять.

— Не робітьже комедиї; як вам не подобає ся, то там стоїть їх ще більше; виберіть, яку хочете.

— Чейже такої дурницї не зроблю, аби зачинати знов вибирати. Я єї возьму, але заплачу о стілько менше, о скілько она гірша від тамтої.

— Досить того говореня, ідіть собі!

— Що? То я маю мати шкоду? Чи ви направду маєте таке тверде серце, що жадаєте від мене більше як годить ся?

— Платіть або нї, як хочете, а не виголошуйте тут нїяких проповідий.

— Добре — відповів Чомак огірчений — нехай буде ваша правда. Але бодай подїлїм тих десять крейцарів, таж і мене шкода.

— Я вже раз сказав своє слово.

— То беріть грошї.

Він став на ново розпинати камізольку і по великих заходах витягнув зі спідної кишенки паперового риньского та подав єго купцеви.

— Решту зараз пошукаю.

З одної кишенї в камізольцї витягнув два десятаки, з другої чотири крейцарі.

— Маєте двайцять чотири крейцарі.

Тепер сягнув до кишенї в штанах, де найшов трийцять і три крейцарі.

— Двайцять чотири а трийцять три, то пятьдесять сїм. Кілько ще бракує?

— Ще трийцять три крейцарі.

— Аж тілько? О, то хто знає, чи найду.

І він з найневиннїйшим лицем глядів на купця та старав ся відгадати єго настрій.

— Ов... пождіть - но ви... де я їх подів? Ага, в хустці!

Справдї з хустки вивязав ще двайцять крейцарів.

— То, пане, послїдний крейцар — сказав чемно оправдуючись — а де нема нїчого, там і цїсар не має права.

— Ще тринайцять крейцарів — наставав немилосердно купець.

— От не кажіть нїчого, коса сяк чи так нездала. Більше не маю при собі; лишив на возї в плащи. Чей же не схочете, щоби я за кількома крейцарами гнав тілький сьвіт. Заплачу колись другим разом.

— Жадаю цїлої суми. Принесїть грошї, коса вам не втїкне.

Але Григорий Чомак стратив вже тепер терпеливість.

— Що? То я не маю у вас тілько віри? Мій батько і дїд були вітами, знаєте? Я не потребую нїчиєї ласки. Куме, киньте єму там тих тринайцять крейцарів і ходім!

Тяжко обиджений вхопив він косу і вийшов. Але за дверми ще раз обернув ся і поблискуючи косою до сонця крикнув з глумливим і злобним усьміхом.

— Але тілько вам ще, пане, скажу, що то найлїпша коса з усїх, які маєте — тамті другі не варті й нюха табаки!

війше забити серце, бо в души мусіла повстати надія на красшу будучину для нашого народу. Бо в будинку, що має станути, будуть виховувати ся ті діти нашого народу, що були доси найбільше занедбані, а через те нарід потерпів може найбільшу страту, тому, що як образована женщина і привязана до свого народу може принести для него найбільшу користь, так знов необразована покидає легко свою народність і обряд і ще потягає за собою тих, що стоять з нею в звязи.

Але підчас коли у присутних росла надія а з нею наповнила душу радість, що чейже будучина не буде для нас мачохою, то у членів комітету, що були там присутні, малювала ся на лици жура, чим докінчити будинок, що має бути славою народу; бо комітет приступив до будови, не маючи на то потрібних фондів. Коли однак той комітет побачив, що нарід витає з одушевленем розпочате діло, чого доказом була велика скількість людий, що тим ділом заінтересували ся, то і сам набрав надії, що тепер поплинуть жертви обильнійше, ніж плили доси і що наш нарід не допустить до того, щоби будинку не було чим докінчити, або щоби робота бодай трохи зупинила ся. — *Присутний.*

— **„Музей слова“.** Під тою назвою покликано тими днями до житя нову інституцию в Парижи. Є то музей при Сорбоні, в котрім мають бути переховувані апарати, які винайдено для утреваленя голосу. Всї предмети, котрі має доси „Музей слова“, походять майже виключно з дару звістної фоноґрафічної фабрики братів Пате. Торжественне отворене музею, як зазначено в інавґурацийних мовах, є в звязи з розвоєм науки про фізіольоґію голосу. Сам музей має служити за ляборaторию при катедрі сего предмету, на котру „Societe internationale de musique“ дало значну субвенцию. Звістний історик французскої мови проф. Бріно, в мові при отворению музею заповів сій институциї гарну будуччину. На єго думку „Музей слова“ зачинає нову добу в історії слова, а єго заснованє дасть ся порівнати з заснованєм першої французскої друкарні також при Сорбоні. Інавґурацийні промови будуть збережені на фоноґрафічних плитах в музею. З сеї причини міністер просьвіти і инші, побоюючи ся занадто строгого осуду нащадів, відчитали свої промови з рукописий.

— **Буря в Триєсті.** Цїсар призначив для родин по жертвах катастрофи 10.000 К. Плинуть також численні приватні датки. Триєстиньска торговельна палата жертвувала 3000 К. Фльотове товариство 3000 К, для родин по жертвах, а 500 К для поліциянтів, котрі відзначили ся в ратунковій акциї. Оногди перед полуднем відбув ся похорон італїяньского капітана судна „Матта“ при численній участи населеня. В похоронах взяли також участь намістник і представителї власти. На домовині зложено богато вінців. По полудни відбув ся в Муґґія похорон моряків розбитого судна „Ніколяйос“. Шкоди заподіяні на кораблях обчисляють на 700.000 К, о скілько удасть ся всї кораблї направити, в противнім разї шкода буде значно більша. Шкода, яку „Льльойд“ потерпить наслїдком послїдної повени виносить 850.000 К.

— **Страшний припадок на поли злетів.** В Будапешті на поли злетів в пятницю вечером склав ся страшний припадок. На поли злетїв згромадило ся з причини сподїваного прибутя летуна Біра сила публики. Кількох инших летунів підприняло проби злетів, між иншими аптикар із Реки Продан мусів спустити ся на долину, причім апарат полетів в напрямі до видців. Публика розбігла ся до трибун, з вийимком одної дівчини, Єлисавети Мадрай, котра перелякана гнала до апарату. Крило, що було ще в русї, відтяло нещастній голову. Продан вімлів. Анї він, анї єго пасажир не потерпіли ніяких ран.

— **Руске Товариство Педаґоґічне у Львові** (ул. Мохнацкого ч. 12) при надходячім закінченю року шкільного звертає ся до всїх ВП. Зарядів шкіл народних, до ВП. руского Духовеньства і Учительства з просьбою надсилати ласкаво замовленя на купно книжок, призначених на нагороду пильности для шкільної молодїжи. Товариство має на складї понад сто ріжних дуже дешевих видавництв. Книжочки образкові, історичні, байки і инші оповіданя дуже цікавого змісту — всї апробовані ц. к. Радою шкільною краєвою — в гарній оправі з золоченими витисками, в цїнї почавши від 40 сот. до 2 К. Шість родів прегарних молитвословів по 40, 60, 70, 80 сот., 1 К і 1·20 К. Окрім сего Р. Т. П. продає по дешевій цїнї ріжні красні образцї, хрестики, медалики і т. п. Поручає рівнож на премії дуже займаючу ілюстровану гру-забаву „Подорож довкола землї“ в цїнї 1·30 К і 1·50 К. Польскі книжки і инші чужі видавництва просить ся також замовляти через Р. Т. П. Спис і цїнник видавництв на жаданє висилає ся відворотно і оплатно. Упрашає ся о вчасні замовленя.

Телеґрами.

Відень 20 червня. „Wiener Ztg.“ оповіщує цїсарский патент скликуючий сойми Буковини і Форарльберґу на 26 червня. Сойм буковиньский буде скликаний для уконституованя і вибору Видїлу краєвого. Сойм форарльберґский скликано для нарад над шкодами які наробили повени. Наради тих соймів будуть тревати лиш кілька днїв.

Солунь 20 червня. Торґут Шафкет паша оголосив султаньску амнестию і віввав Альбанців, які утїкли до Чорногори, до повороту.

Лїсбона 20 червня. Конститууючі народні збори проголосили Портуґалїю републикою і прогнали династию Браґанца з краю.

Надіслане.

Подорож довкола землї.

Весела товариска гра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педаґоґічного. Львів, 1910. — Ціла гра гарно обдумана. Она незвичайно цікава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначеної до киданя і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в подорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гра незвичайно складна і вправляє знаменито думанє і память. Надає ся дуже до забави дітий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбудженє патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Їдьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, як другі в сьвіті,
Засияли у просьвіті,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли“.

— **Рускі диктати до шкільної і приватної науки.** На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене видане — Ціна 80 сот. і 5 сот. на опаску почтову. —

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарні Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Ціна одного примірника 1 К 50 с.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{22}**, 5^{50}, 7^{30}, **9**, 10^{15}, **1^{30}**, **2**, 5·48, 7^{15}†) **8·25**, 9^{50}.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10^{10}†), 10^{30}.
†) з Красного.

З Черновець: **12^{05}**, 5^{45}†), 8·05, 10·25*), 2^{05}, 5·52, **6^{26}**, 9^{34}
*) із Станислaвова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.
§) Від $^{18}/_{6}$ до $^{10}/_{9}$ включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від $^{18}/_{6}$ до $^{10}/_{9}$ включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6^{00}.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: Адам Краховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).